

Kauhun kuninkaiden jäätävä kokoelma

"Kauhujen kirja" (1988), alun perin Night Visions 5, koostuu kolmesta Stephen Kingin novellista, kolmesta Dan Simmons'n novellista sekä yhdestä George R.R. Martinin novellista. Teoksen on toimittanut Douglas E. Winter. Heti, kun luin teoksen kirjailijat, olin haltioitunut siitä, että näin mahtavien kirjailijoiden teoksia on samojen kansien sisällä. Positiivinen yllätys huippukirjailijoista vain jatkui, kunhan teosta aloin lukemaan. Jokainen kirjailijoista osoitti upeaa taitoaan kirjoittaen lyhyiden novellien muodossa. Olen monien vuosien ajan lukenut kauhukirjoja ja rakastunut niihin, mutta en koskaan aiemmin ole lukenut lyhyitä kauhutarinoita. Kokemus osoittautui kokemuksen arvoiseksi. Kaiken kaikkiaan voisin tarinoista sanoa, että vaikka kaikki eivät olekaan suoranaisten pelottavia, on tarinat ja henkilöhahmot sekä pienet yksityiskohdat vaikuttavasti rakennettu.

Aluksi teoksessa on Stephen Kingin kolme novellia; "Setelit", "Tennarit" ja "Omistuskirjoitus". "Setelit" kertoo miehestä, joka ilmestyy oikeaan paikkaan mutta väärään aikaan. "Tennarit" puolestaan miehestä, joka ahdistuu työpaikkansa vessassa olevista kengistä. "Omistuskirjoitus" kuvailee nuoren naisen tekoja, joita hän on tehnyt poikansa avuksi. Jokainen novelleista kasaa mystistä tunnelmaa virke virkkeeltä, ja jokaisen aikana huomasin yllättyväni siitä, etten yhtään tiennyt miten asiat voisi ratkaista. En osannut odottaa loppuratkaisuja, mikä teki lukukokemuksesta mielenkiintoista. "Omistuskirjoitus" oli itselleni koko kokoelman hämmäntävin tarina, enkä aluksi meinannut yhtään ymmärtää, mikä tarinan idea oli. Ymmärsin tapahtumat, mutta kokonaisuus jäi jotenkin puuttumaan. Novelli osoittautui kuitenkin lopulta todella tunteita herättäväksi, sillä se herätti minussa aitoja kuvituksen ja ahdistuksen tunteita. Olen lukenut todella monia Kingin teoksia aiemmin, ja joka kerta huomannut kiinnostavani huomiota yksityiskohtiin, joita hänen teoksissaan esiintyy. Tapahtumat, miljööt sekä henkilöhahmot ovat niin tarkasti luotu, että voin lukiessa helposti nähdä tapahtumat ja elää niiden keskellä. Koosteena Kingin osiosta voinkin antaa vain kehuja.

Dan Simmons on minulle nimenä tuttu kirjailija, mutta en aiemmin ollut lukenut hänen teoksiaan. Hänen kolme novelliaan kokoelmassa on nimeltään "Etäispesäke", "Vanni Fucci on elossa ja terveenä ja asuu helvetissä" ja "Inversonin kuopat". Ensimmäinen novelleista kertoo syövästä ja miehestä, joka tajuaa, mikä syöpää aiheuttaa. Toinen kertoo kristitystä ohjelmasta, jonne tulee yllättävä vierailija helvetistä. Kolmas puolestaan kertoo 10-vuotiaan pojan kauheasta kokemuksesta sotahautojen äärellä. "Etäispesäke" on mielestäni kokoelman kuvottavin teos, sillä sen tarkka kuvailu sairaudesta sai minut usein voimaan pahoin. Tarkan kuvailun avulla tarinaan luotiin ahdistusta ja surua, mutta myös vaikuttavuutta. En ollut aiemmin lukenut vastaavaa teosta syövästä, mutta en ollut varautunut novellin vastenmielisiin kuvien herättävään vaikutukseen. Tämä on siis hyvä asia, sillä jokaisen tarinan pitäisi herättää lukijassa tunteita, olivat ne sitten hyviä tai huonoja. Simmons'n toinen novelli oli mielestäni outo, vaikkakin todella hyvin kirjoitettu, sillä oli hupaisaa lukea kunnon kristittyjen reaktioista, kun he saavat vieraakseen miehen helvetistä. "Inversonin kuopat" oli mielestäni kokoelman pelottavin novelli, sillä se herätti minussa myötä pelkoa tarinan päähenkilöä kohtaan. Pimeän pelkoa poteville novelli on varmasti tunteita herättävä kokemus. Simmons'n osuus kokoelmassa on upea, tunteita herättävä kokonaisuus.

George R.R. Martin päättää kokoelman novellillaan ”Nahan vaihtajat”, joka kertoo metsästäjistä, jotka huomaavat joutuneensa metsästetyiksi. Martinin taito kirjoittaa fantasiaa sekoitettuna kauhuun hurmasi minut taas heti ensimmäisiltä sivuilta asti. Alussa minun oli hieman hankala muistaa henkilöhahmojen nimiä, mutta se ei suuremmin haitannut lukukokemusta. Novelli on kokoelman pisin, ja se onnistuikin kasaamaan jännitystä hitaammin. Kuitenkin koko tarinan ajan kauhu on vahvasti läsnä. Voinkin sanoa nostavani hattua Martinin mahtavalle päätöstarinalle.

Antaisin teokselle neljä tähteä viidestä, sillä sen upeat kirjailijat olivat luoneet mielenkiintoisen ja mukaansatempaavan lukukokemuksen. Pidin jokaisen novellin kyvystä herättää tunteita, minkä vuoksi kirjailijoita ylistänkin. Suosittelen kirjaa jokaiselle kauhun ystävälle, sekä niille, jotka haluavat jännitystä pimeisiin talvi-iltoihin.